Střevíčky v rose - Černocká, Petra

Svítalo právě, padala rosa
a zůstala mi pod víčky,
spala jsem v trávě schoulená,
bosá a Tys měl moje střevíčky,
po noci k ránu přicházel smutek,
jako když foukneš do svíčky.

Byl jsi mým pánem a teď bys utek,
jenže jsi měl mý střevíčky,
byl jsi mým pánem a teď bys utek,
jenže jsi měl mý střevíčky.

Řeknete asi, že dívence bosý,
snadno se obuje co denně nosí,
řekne se lehce, střevíček však nechce,
na nohu mokrou od rosy.

Máš smůlu z pekla, čekal jsi chvíli
až slunce rosu osuší,
v tom jsem Ti řekla tichounce milý
a Tys v tom byl až po uši.

A že ta rosa byla náš osud,
oba ji máme pod víčky,
já chodím bosa a Ty máš dosud
schovaný moje střevíčky,
já chodím bosa a Ty máš dosud
schovaný moje střevíčky.